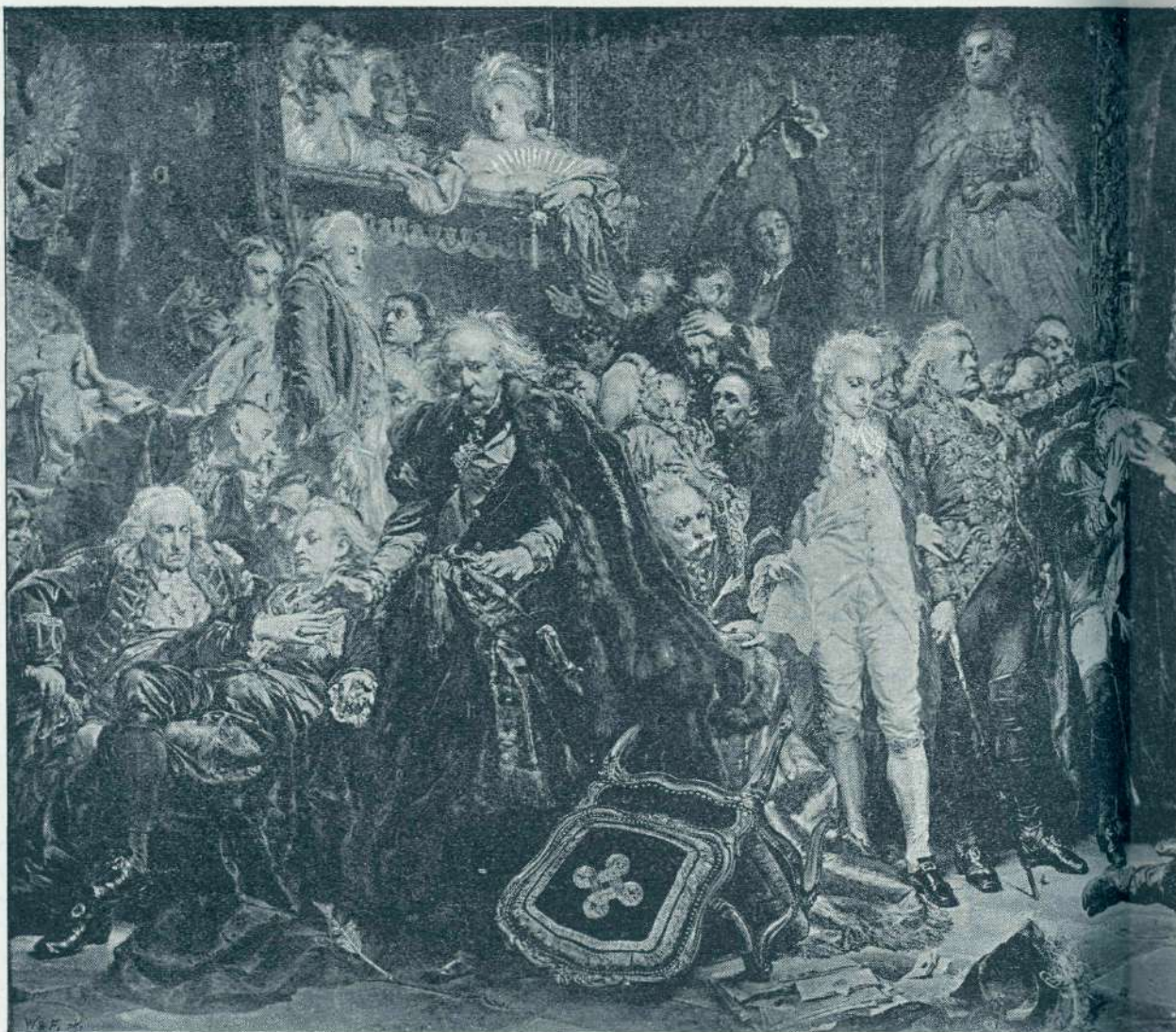

Slovanski grobovi.

20. aprila t. l. je v Bruselju umrl Henryk Merzbach, nadarjen poljski pesnik, publicist in dopisnik varšavskih časnikov. Porodil se je l. 1837. v Varšavi, kjer je tudi študiral. Ko je poglobil svoje študije še na drugih, tujih univerzah, se je nastanil v Bruselju, kjer je v kratkem postal neumoren delavec na humanitarno-filantropičnem polju. Kot posestnik zalagateljske tvrdke C. Muquardt pa ni zanemarjal poljske književnosti. Hitro zaporedoma je izdal pesniške zbirke: „Z wiosny“, „Z jesieni“ in prozaiške spise, na pr. „Joachim Lelewel“ i. dr. Razen tega je Merzbach pod psevdonimom „Agricola“ objavljaval v listu „Kurieru Warszawskem“, „Listy z Belgie“ v verzih. Poleg slovstvenega delovanja se je udeleževal rajnik vseh del na polju družabnem, zlasti z velikim navdu-

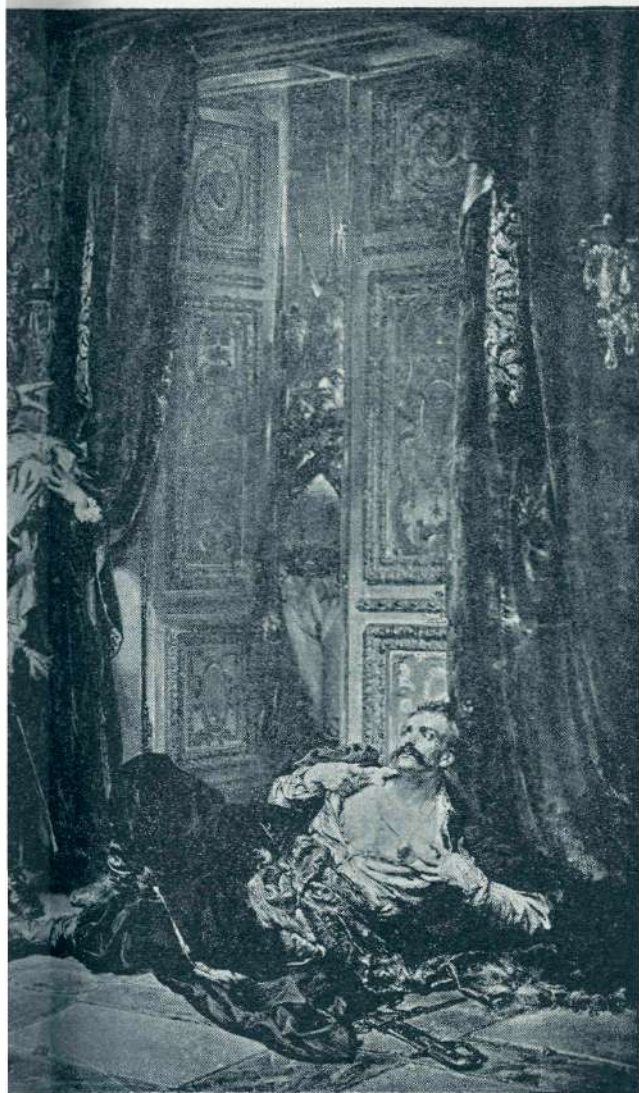
šenjem je deloval kot tajnik „antialkoholične lige“. — 2. majnika je umrl Ludwik Jenike. Poljaki so ž njim izgubili odličnega rodoljuba in „Tygodnik illustrowany“ svojega duševnega očeta. „Tyg. illustr.“ je bil urednik 30 let in ga je tako povzdignil, da je ta list sedaj najbolj razširjen beletristični list v Poljaki. V poljski književnosti se Jenike ne odlikuje z nobenim večjim izvirnim delom; v mladih letih je napisal nekoliko verzov, a ti so brez pomena. Najbolj važni so njegovi prevodi nemških pesnikov. — V Strzelkah (okr. Bobrecki) je umrla Zofia z Mrozowickich Rudnicka, poljska pisateljica in velika dobrotnica vaškega ljudstva. Porodila se je l. 1823. v Sokolovki. V 26. letu se je omožila s plemenitašem Teodorom Rudnickim. V prostem času se je Rudnicka pečala s pisateljevanjem. Njene povesti in novele so objavljali „Tydzien“ in drugi listi. Njeni zbrani spisi so izšli

REJTAN V VARŠAVSKEM ZBORU (1773).

v zbirki pod naslovom: „Z życia i prawdy“. Njena najbolj poljudna povest je „Miłość i wola“, ki se je ob svojem času čitala z velikim zanimanjem. Najbolj so se ji posrečile črtice iz življenja preprostega rusinskega ljudstva. V poznejših letih je Rudnicka pisala spise za mladino in na tem polju je dosegla največ uspehov. Najboljši spis v ti stroki je „Opowiadania Białej Babci“. Cela vrsta njenih pripovedek je izšla v prevodu ruskem, češkem in švedskem. — 14. junija je umrl po daljši bolezni v kirurški zavodu dr. Solmana v Varšavi dr. Jan. Karłowicz, imeniten poljski jezikoslovec in folklorist, dolgoleten urednik „Wisły“. Porodil se je 28. majnika l. 1836., študiral v Wilni, Moskvi, v Parizu, Heidelbergu in Bruselju. Spočetka se je pečal z zgodovinskimi študijami, a pozneje je vse svoje moči posvetil jezikoslovju in narodopisu. Kot jezikoslovec je bil Karłowicz

začetnik in sotrudenik dozdej izhajajočega „Slovarja jezika poljskega“ in še dveh drugih slovarjev. Karłowicz ima tudi velike zasluge za poljski narodopis. Kot urednik „Wisły“ je objavil v tem časniku zanimivo študijo pod naslovom: „Systematy ku piesni ludu polskiego“ in še celo vrsto drugih manjših in večjih spisov. Kot samostalne knjige izpod njegovega peresa so izšle: „Don Karlos, królewicz hiszpański“, „O języku litewskiem“, „Ożydzie wiecznym tulaczem“, „O języku białoruskiem“, i. dr. Omeniti je treba, da je bil rajni Karłowicz velik ljubitelj glasbe; bil je virtuozi v igri na violončelu in avtor novega načrta za pisanje sekiric. — Meseca junija je v Stanislavovu umrl v 63. letu svoje starosti profesor na tamošnji realki, Osta p Levickij. Rajnik spada k najstarejšim rusinskim rodoljubom v 60. letih. Največjo nadarjenost je kazal v časnikarstvu in že kot vseučiliški dijak je bil sotrudenik „Dziennika Polskiego“. Ko je bil sotrudenik lvovskega tednika „Monitor“ pod psevdonimom „dr. Turcico“ in „Antianarchista“, je objavil mnogo satiričnih verzov, ki so bili večkrat zaplenjeni. Najbolj znan je po satirično-humoristični pesmi „Uciekinierz“, ki jo je spisal v šestdesetih letih in v kateri zasmehuje poljske ustaše, ki so v 63. letu z velikim hrupom in šumom začeli vojsko, a kakor hitro so ovohali prah, so se z največjim vpitjem zopet doma poskrili. Poljaki so bojda celo zalogo te pesmi kupili ter potem vničili, tako da je že davno bibliografična redkost. Kot pesnik je Levickij pisal maloruski, poljski in nemški. Kakor „Lit. Nauk. Vistnik“ poroča, je zapustil v rokopisu mnogo spisov vzgojeslovnih, modroslovnih, zgodovinskih in tudi precej prevodov. — V majniku je umrl v Petrogradu mlad nadarjen pesnik Petro Hvedorovič Porfirov. Porodil se je l. 1870. v Petrogradu, kjer je tudi študiral na pravoslavnem vseučiliščnem oddelku. Slovstveno je začel delovati l. 1889. Svoje spise je objavjal v teh-le časnikih: „Živopisnoe Obozrénie“, „Russkoe Bogatstvo“, „Niva“, „Sever“, „Žizn“. Izvirni pesniški proizvodi Porfirova se odlikujejo po duhovitosti in melodičnosti. Po smeri in harmoničnosti verzov je spadal k pesnikom Puškinove šole. V svojih prevodih, zlasti iz latinščine, je kazal fin, umetniški okus. Izvirne poezije Porfirova niso še izšle v posebni zbirki. Največje njegovo pesniško delo je „Perša ljubov“. — V začetku majnika je umrl v Neapolu znani ruski pisatelj Konstantin Mihajlovič Stanjukovič. Porodil se je l. 1844. kot sin admirala; svojo kariero je tudi začel v pomorski službi, ali gibanje v 60. letih ga je tako zanimalo, da se je l. 1864. odrekel pomorski službi in je postal vaški učitelj. Leto pozneje je odšel v Petrograd, kjer je živel deloma od zasebnega poučevanja, deloma od slovstvenega delovanja. Slovstveno delovati je začel zgodaj, že kot 17 leten mladenič. Najboljši spisi pa so še-le iz let 70., objavljeni v „Delu“. Kot podlistkar je bil sotrudenik listov: „Molva“, „Por-

JAN MATEJKO.